

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200958
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8519200958.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu: X. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, XXX XX J., právne zastúpený: Mgr. Marcel Kandrik, advokát, Grešova 7, 080 01 Prešov, IČO: 50 005 871 proti žalovanému: K. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. X/XX, XXXX Y. A., B., právne zastúpený: JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o., Žilinská 14, 811 05 Bratislava, IČO: 47 232 757, o určenie vlastníckeho práva s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 8C/37/2019-82 z 13.10.2020 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje výrok II. uznesenia a vracia vec súdu prvej inštancie v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že konanie zastavil a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Svoje rozhodnutie vo vzťahu k výroku II. tohto uznesenia odôvodnil ust. § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. V dôvodoch uviedol, že žalobca podaním žaloby na súde, ktorá nemá právomoc konať vo veci, procesne zaviniť zastavenie konania a je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto uzneseniu vo výroku II. vydaného rozhodnutia súdom prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na to, že podal žalobu o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu podľa ust. § 21 ods. 9 z. č. 171/1993 Zb. Postupoval tak, že osoba, ktorá si nárokuje na zaistenú vec vlastníckym právom, má zákonom stanovenú lehotu a v prípade, že nepodá žalobu v zákonom stanovenej lehote, zaistená vec sa stáva majetkom štátu. Žalobca nadobudol vlastníctvo k motorovému vozidlu na základe zákona podľa zmluvy v dobrej viere, v poradí už od druhého nadobúdateľa od žalovaného. Za motorové vozidlo riadne zaplatil a podal aj žalobu o vydanie veci na Okresnom súde Bratislava I. proti Ministerstvu vnútra SR. Žalobca je presvedčený, že napriek tomu, že súd prvej inštancie zastavil konanie v dôsledku nedostatku právomoci a nielen výlučne na námietku žalovaného, pretože k zastaveniu konania by došlo ex lege, existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na aplikáciu ust. § 257 CSP. Žalovaný doposiaľ pristúpil k predmetnej veci pasívne, žiadnu žalobu týkajúcu sa či už ochrany svojho vlastníckeho práva alebo vydania veci doposiaľ nepodal. Žalobca, naopak v súlade s právnymi predpismi, chráni svoje vlastnícke právo. Z uvedených dôvodov navrhuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP a rozhodnúť o náhrade trov konania tak, že stranám sporu náhradu trov konania neprizná.

4. K odvolaniu žalobcu vyjadril sa žalovaný, ktorý poukázal na to, že argumentácia žalobcu o tom, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia neobstojí, keďže v danej veci aplikoval súd prvej inštancie správne zákonné ustanovenie a správne ho aj vyložil, z tohto dôvodu nedošlo k omylu pri aplikácii práva. Žalobca tvrdí, že k zastaveniu konania by došlo aj v dôsledku nariadenia

EP a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 ex lege, a preto nedošlo k zastaveniu konania len na námietky žalovaného. S týmto tvrdením nemožno súhlasiť a žalobca si protirečí. Sám žalobca tvrdí, že k zastaveniu konania by došlo zo zákona, a keďže je právne zastúpený, nutne musel predpokladať, že Okresný súd Stará Ľubovňa nemá vo veci právomoc konať. Žalobca podal žalobu, súd prvej inštancie doručil túto na vyjadrenie žalovanému, a preto, že uplatnil žalovaný procesnú obranu, vo veci nutne vznikli trovy súdneho konania. Pokiaľ by bola žaloba doručená na príslušný súd ako hovorí ust. § 21 ods. 9 z. č. 171/1993 Zb., trovy konania by nevznikli tak, ako v tomto prípade. Žalobca navyše dôvody hodné osobitného zreteľa, v čom by mali spočívať, aké pomery alebo aké okolnosti tohto prípadu by mali byť zohľadnené pri aplikácii ust. § 257 CSP v tejto konkrétnej veci neuviedol.

4. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysel zásad uvedených v § 378, § 379, 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku II. vydaného uznesenia je dôvodné.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal dňa 17.07.2019 na Okresný súd do Starej Ľubovne žalobu o určenie vlastníckeho práva k hnutelnej veci, konkrétne motorového vozidla. Ako listiny a dôkazy predložil kúpnu zmluvu uzavretú medzi stranami sporu, ako aj predošlú kúpnu zmluvu z roku 2018, ktorou nadobudol predávajúci túto vec do svojho vlastníctva. Zároveň predložil aj potvrdenie o zaistení veci z 31.05.2019 a oznam Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície v Starej Ľubovni z 11.06.2019, z ktorého vyplýva, že hnutelná vec, teda konkrétne motorové vozidlo bolo podľa ust. § 21 ods. 9 z. č. 171/1993 Zb. uložená do úschovy. V tomto oznámení - upovedomení OR PZ Stará Ľubovňa v odseku 2 odporučili žalobcovi v lehote 60 dní od doručenia tohto písomného oznámenia uplatniť si vlastnícke právo na zaistenú vec na príslušnom súde.

6. Žaloba bola doručená žalovanému, ktorý následne poveril advokátsku kanceláriu a zvolil si právneho zástupcu na zastupovanie v predmetnej právnej veci. Po vyjadrení žalovaného súd prvej inštancie konanie zastavil s poukazom na článok 4 bod 1 nariadenia EP a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012.

7. Po oboznámení sa s podaným odvolaním žalobcu a vyjadrením žalovanej strany, odvolací súd dospel k záveru, že nie sú podmienky splnené pre potvrdenie rozhodnutia, prípadne zmenu súdneho rozhodnutia, keďže súd prvej inštancie sa nevenoval možnosti použiť ust. § 257 CSP. Toto ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za zavinenie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sú v ust. § 257 CSP formulované v podstate oveľa všeobecnejšie než predošlá právna úprava v Občianskom súdnom poriadku. Zároveň CSP je koncipované v duchu tom, že je potrebné sa zaoberať prípadným možným použitím ust. § 257 CSP celkom alebo z časti. V podstate je vytvorený širší priestor pre rozhodnutie v tomto smere, ale predovšetkým treba zdôrazniť, že súd prvej inštancie sa má touto možnosťou zaoberať ex offo a následne by odvolací súd už mal odpovede na otázky možného či nemožného použitia aplikácie ust. § 257 CSP (napr. nález Ústavného súdu SR I. ÚS/387/2019 z 02.04.2020). Z týchto dôvodov podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil odvolací súd výrok II. napadnutého uznesenia a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie po vrátení veci opätovne vyhodnotí možnosť použitia ust. § 257 CSP v danej veci a svoje rozhodnutie odôvodní.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).